

DZIENNIK USTAW



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

22 listopada

№ 118.

Rok 1923.

Treść:	942. Ustawa z dnia 30 października 1923 r. o państwowych stypendjach oraz innych formach pomocy dla młodzieży akademickiej	1414
	943. Ustawa z dnia 3 listopada 1923 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez obcokrajowców na województwo śląskie	1415
	944. Ustawa z dnia 3 listopada 1923 r. zmieniająca art. 14 ustawy z dnia 29 maja 1920 r. w przedmiocie zmiany przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn	1415
	945. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 października 1923 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu oraz ustawy z dnia 14 lutego 1922 r., zmieniającej ustawę z dnia 18 grudnia 1919 r., o czasie pracy w przemyśle i handlu na Ziemię Wileńską	1415
	946. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 października 1923 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu oraz ustawy z dnia 14 lutego 1922 r., zmieniającej ustawę z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu na obszar Spisza i Orawy, należący do Rzeczypospolitej Polskiej	1416
	947. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 października 1923 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu oraz ustawy z dnia 14 lutego 1922 r., zmieniającej ustawę z dnia 18 grudnia 1919 r., o czasie pracy w przemyśle i handlu, na obszar województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego, powiatów: grodzieńskiego i wołkowyskiego oraz gmin: białowieskiej, masiewskiej i suchopolskiej powiatu bielskiego województwa białostockiego.	1416
	948. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 października 1923 r. w przedmiocie nowego unormowania opłaty pobieranej od prywatnych fabrykantów wyrobów tytoniowych za stały dozór skarbowy	1417
	949. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 19 listopada 1923 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej (Prace przy recepturze).	1417
	950. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 7 listopada 1923 r. dotyczące taryfy opłat za prace wykonane przez zarząd katastralny na obszarze województwa poznańskiego i pomorskiego	1417
	951. Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 14 listopada 1923 r. w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych	1419
	952. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 16 listopada 1923 r. w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia z dnia 28 czerwca 1923 r. o ulgach celnych	1421
	953. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dn. 16 listopada 1923 r. w sprawie wykazu towarów, podlegających mnożnikowi celnemu normalnemu	1421
	954. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 16 listopada 1923 r. w sprawie wykazu towarów, oplacających cło w monecie złotej.	1425
	955. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 20 listopada 1923 r. w przedmiocie mnożnika celnego normalnego i zniżonego	1428

942.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 30 października 1923 r.

o państwowych stypendjach oraz innych formach pomocy dla młodzieży akademickiej.

A. O stypendjach.

Art. 1. Celem umożliwienia studjów w państwowych szkołach akademickich wyjątkowo zdolnej, pilnej a niezamożnej młodzieży, odznaczającej się nieskazitelnym charakterem obywatelskim, ustanawia się na pożytek i chwałę nauki polskiej i Rzeczypospolitej państwowe stypendja w wysokości, zapewniającej całkowite pokrycie kosztów utrzymania i kształcenia się stypendysty.

Wysokość stypendjów ulega automatycznie wyższe lub niższe w ciągu danego roku stypendjalnego, równoległe do wahań pborów urzędników państwowych.

Stypendja przyznaje się na rok jeden, przyczem dotychczasowi stypendyści mają pierwszeństwo do otrzymania stypendjum na rok następny aż do ukończenia normalnego biegu studjów.

Jedna osoba nie może pobierać stypendjum dłużej, niż przez liczbę lat, odpowiadającą normalnemu czasowi studjów w danej dziedzinie w szkole akademickiej.

Art. 2. Pierwszeństwo do przyznawanych stypendjów przysługiwać będzie studentom, zamierzającym poświęcić się badaniom naukowym lub pracy pedagogicznej.

Art. 3. Stypendja będą wypłacane z fundusów, na które składają się:

- a) sumy, corocznie wnoszone przez Rząd w miarę możliwości finansowej Skarbu Państwa do budżetu na pokrycie stypendjów w liczbie, odpowiadającej w każdym razie nie mniej, niż 2^o/o ogólnej liczby zwyczajnych studentów szkół akademickich;
- b) specjalne opłaty, pobierane od studentów państwowych szkół akademickich; wysokość opłat ustanawia Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na podstawie opinii senatów; rady wydziałowe mają prawo zwalniać niezamożnych studentów od powyższych opłat;
- c) sumy, przyznawane przez ciała samorządowe na cele stypendjów państwowych, przyczem, jeżeli przyznana suma pokrywa przynajmniej w połowie pełne stypendjum, wolno im czynić zastrzeżenia: 1) co do kierunku prac stypendystów, oraz 2) co do pierwszeństwa dla kandydatów, pochodzących z danej okolicy;
- d) sumy, wnoszone przez instytucje społeczne i jednostki prywatne, które również mogą czynić zastrzeżenia, wskazane w p. c), o ile wnoszą sumę dostateczną na pokrycie pełnego stypendjum;
- e) zwroty pobranych stypendjów.

Art. 4. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego ustala liczbę oraz wysokość stypendjów, nadto przed rozpoczęciem roku szkolnego dokonywa podziału stypendjów pomiędzy szkoły akademickie, biorąc w zasadzie za podstawę liczbę studentów w każdej szkole. Senaty akademickie dzielą przyznane szkole stypendja między wydziały z uwzględnieniem szczególnych potrzeb niektórych studjów.

Art. 5. Stypendja przyznają rady wydziałowe szkół akademickich. W razie zwolnienia się stypendjum rada wydziałowa w czasie jaknajkrótszym przyznaje stypendjum nowemu stypendyście.

Art. 6. Rada wydziałowa ma prawo przyznać najwyżej $\frac{1}{4}$ znajdujących się w jej rozporządzeniu funduszy stypendjalnych na stypendja, w wysokości 50^o/o pełnego stypendjum, oraz $\frac{1}{8}$ na pożyczki bezprocentowe, zwrotne najpóźniej w ciągu lat dziesięciu.

Art. 7. Szkoła wypłaca stypendja w ratach miesięcznych zgóry.

Art. 8. Stypendysta obowiązany jest nie podejmować się prac zarobkowych, któreby stanowiły jego główne zajęcie.

Każdy stypendysta winien zawiadomić radę wydziałową o swoich zajęciach zarobkowych.

Art. 9. Stypendysta traci prawo do pobierania przyznanego mu stypendjum w razie:

- 1) odjęcia mu tego prawa przez wyrok akademickiej władzy dyscyplinarnej;
- 2) porzucenia szkoły lub wydziału;
- 3) zaniedbania się w studjach.

O utracie praw stypendysty do przyznanego mu stypendjum oraz o wstrzymaniu mu wypłaty rat miesięcznych orzeka ostatecznie rada wydziałowa.

Art. 10. Przed rozpoczęciem roku akademickiego szkoły składają Ministerstwu Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego sprawozdanie z rozdawnictwa stypendjów w roku ubiegłym.

Art. 11. Stypendja podlegają zwrotowi w ciągu lat 12 od dnia wypłaty ostatniej raty stypendjalnej.

Sposób i termin spłaty rat stypendjalnych określi Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 12. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może niezamożnego byłego stypendystę zwolnić w całości lub w części od obowiązku zwrotu niespłaconych rat stypendjum, lub termin spłat przedłużyć.

Obowiązek zwrotu stypendjum nie przechodzi na spadkobierców stypendystów.

B. O innych formach pomocy dla młodzieży akademickiej.

Art. 13. Niezależnie od opłat na cele stypendjalne (art. 3 b) oraz opłat, ustanowionych art. 92 ustawy o szkołach akademickich z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 72, poz. 494), Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na podstawie opinii senatów akademickich ustanawia specjalne opłaty od studentów na inne cele pomocy w naturze

dla młodzieży akademickiej, jako to: na kuchnie, zaopatrzenie w ubranie, książki i t. p.

Podziału sum dokonywa Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Rady wydziałowe mają prawo zwalniać niezależnych studentów od powyższych opłat.

Art. 14. Rząd wnosi corocznie do budżetu odpowiednie sumy na cele, związane z opieką nad fizycznym zdrowiem młodzieży akademickiej, jako to: na uzdrowiska, kolonje letnie, sporty i t. d.

C. Przepisy ogólne.

Art. 15. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 16. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *St. Grabski*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

943.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 3 listopada 1923 r.

w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez obcokrajowców na województwo śląskie.

Art. 1. Moc obowiązującą ustawy z dn. 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez obcokrajowców (Dz. U. R. P. № 31 poz. 178) rozciąga się na obszar województwa śląskiego z zastosowaniem przewidzianych ulg w polsko-niemieckiej konwencji górnośląskiej, zawartej w Genewie dnia 15 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 44 poz. 371).

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrom: Skarbu i Sprawiedliwości.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Sprawiedliwości: *St. Nowodworski*

944.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 3 listopada 1923 r.

zmieniająca art. 14 ustawy z dnia 29 maja 1920 r. w przedmiocie zmiany przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn (Dz. U. R. P. № 49 poz. 299).

Art. 1. Ustęp 2 art. 14 ustawy z dnia 29 maja 1920 r. w przedmiocie zmiany przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn (Dz. U. R. P. № 49 poz. 299) otrzymuje brzmienie następujące:

„Jeśli był cudzoziemcem, to majątek, znajdujący się zagranicą, podlega opodatkowaniu tylko wówczas, gdy nabywca jest obywatelem Państwa Polskiego”.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

945.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 29 października 1923 r.

o rozciągnięciu mocy obowiązującej ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu oraz ustawy z dnia 14 lutego 1922 r., zmieniającej ustawę z dnia 18 grudnia 1919 r., o czasie pracy w przemyśle i handlu na Ziemię Wileńską.

Na mocy art. 5 ustawy z dn. 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26, poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Na powiaty: wileński, trocki, święciański, oszmiański, brasławski, dziśnieński, duniłowiczowski i wilejski rozciąga się moc obowiązująca:

ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z 1920 r. № 2 poz. 7), oraz

ustawy z dnia 14 lutego 1922 r., zmieniającej ustawę z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. № 14 poz. 127).

§ 2. Wszelkie przepisy prawne, obowiązujące dotychczas na wyżej wymienionym obszarze, sprzeczne